

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7101/2025
12.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина Нишка Бања, чији је пуномоћник Зоран Раденковић адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д. из Београда, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5000/2024 од 25.12.2024. године, на седници одржаној 12.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5000/2024 од 25.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5000/2024 од 25.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4982/22 од 09.09.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком описаног далековода на к.п. .. ко ... уписаној у лист непокретности број .. на којој је установљена службеност сходно уделу тужиоца од 2/4 исплати 379.155,00 динара са законском затезном каматом од 09.09.2024. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 181.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5000/2024 од 25.12.2024. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за установљену стварну службеност због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у сувласништву тужиоца, а на основу одредаба Закона о основама својинскоправних односа. Побијаном правноснажном пресудом тужбени захтев је усвојен уз закључак о почетку рока застарелости потраживања накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем који је у складу са судском праксом, а у ревизији се у преосталом делу указује на погрешну примену материјалног и процесног права, што нису разлози за посебну ревизију, чија дозвољеност је условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 22.06.2022. године, а вредност предмета спора је 379.155,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић